

1926-09-03

SENDER

Johannes Kragh

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Viborg (Danmark)

Mentioned people:

Billedhuggerforeningen

Ludvig Brandstrup

Det Kongelige Danske Kunstakademi

William P. Larsen

Einar Utzon-Frank

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Mentioned locations:

Carrara, Italien

Nice, Frankrig

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/2 - K

TRANSCRIPTION

F.T. Viborg 3 Sept 1926

Kære Willumsen. Skønt De lever saa fjærnt fra alt hvad der foregaar i Danmark, og jeg misunder Dem – nej under Dem det af et fuldt Hjærte, - har jeg dog længe havt en Lyst til at sige Dem hvor sørgeligt det efterhaanden er gaaet med "Billedhuggerforeningen", som jo dog trods alt er Deres Barn, men desto mere vanartet fordi den burde leve u-ændret og æret sit Ophav.

Der skete jo for nogle Aar siden den store Fejl at vi gav en hel Kreds af ubetydelige Billedhuggere, (Charlottenborg-Billedhuggernes Sammenslutning) Adgang til Foreningen. Fra den Tid af, forstærkes derved at Akademieleverne med stor Liberalitet er blevet optagne undertiden ved en fuldstændig formet Afstemning – for ikke at sige formløs – den er, kort sagt, blevet stor, demokratisk – og værdiløs. De fleste af de ældre kommer der overhovedet aldrig, men der har adskillelige Gange været forsøgt ubehageligt personlige Overfald indenfor Foreningen.

Nu – i Anledning af en Vurdering af Genforeningsmonument-Concurrencens Resultater - forsøgt af mig i "Skønvirke" Har Foreningen ublufærdigt sluppet et helt Kobbel Sensations-Journalister løs paa mig. Den første, af mig sete Udtalelse, af Cicelør Will. Larsen som er Medlem af Bestyrelsen og var i Bedømmelses Comiteen-, var dog saa taalelig at jeg kunde være bekendt at svare paa den. De andre egner sig ikke. Jeg sender dem hermed mit Svar som er formet som en Redegørelse for Foreningens Existens.

De fleste af vore Kamerater fra Begyndelsen af er vist mest tilbøjelige til at melde os ud af Foreningen

II

Vi har ofte talt derom, ene med Undtagelse af Brandstrup der efterhaanden er gledet helt ned i Lommen paa Akademiets Direktør, hvor ved han har solgt vor Forening til Fjenden, thi det var, er og bliver Kunstakademiet, mere og mere for hver Dag der gaar.

Hvis vi andre melder os ud af den vil jeg synes det rimeligt, (naar De, hvis De gider, har hørt om Sagerne ogsaa fra andre end mig,) at De gaar samme Vej.

Jeg har somme Tider, naar Kævlet fik Luft forsøgt at faa Ørenlyd ved at sige: "Husk paa, Willumsen er vort Æresmedlem, hans Aand bør præge os, hans Ro være Fanemærke for os!"

Jeg indser nu det complet haabløse deri. Den Yngel af Bolchevicker der voxer op og fører det store Ord har ikke Øre for sligt. – Jeg kommer der

ikke mere. -

Jeg venter at komme i Nærheden af Nizza omkring Midten af November.
Er De der til den Tid? Lad mig vide hvor De er i dette Efteraar, jeg trænger
usigeligt til at se Dem igen – besøgte Dem ogsaa gjerne i Carrara.
Hils Deres Kone og de to usigelig yndige Pigebørn. Jeg længes efter Dem
alle!

Deres Ven

Johs. Kragh.

F. J. Viborg 3 Sept 1926

Kære Willimssen. Skønt du
lever nu fjænt fra alt hvad du
foregav i Danmark, og p' misante
den - nej inde den mit d'it fuldt
Hjerte; har p' dig lang, langt en
Lyst til at se den hvor sigelig
det ofte vendte i samt med. Bil-
led hager fremingen; som jo dig Fede
alt i den Barn, men desto mere
venligt fordi den bente den u-
indst og det sit opkø.

du stier jo for nogle Aar
siden den stør Fede at vi gav
en red Vrede af ubetydelige Bil-
hager, (den Læse bog: Bil-
hagerne Sammen Læse) Nogen til Fede-
ningen. Fra den Tid af Jorden
der ved at Mathematiske med
den Læse til u blevet opkø

undelt med en faldende fremmed og
fremmed - for dem og sig som de -
den er, her og, blev der, demokritisk
og verdiløs. De fleste af de ældre
kommer de ikke længere ud, men de
der adskillige gange er blevet i skole og
personlig. Overfald i den for Fremtiden.

Nu i tilfælde, i en Værdig
genfremmed, man er - Concorrens Re-
sultat - for mig i, Skole.

Har Fremtiden ublidt sluppet at
være blevet Svarstans: som det
læs for mig. den første, og mig selv
Kataster, af Læserne Will. Læser som
Medlem af Bortgælden og var i Bedøm-
melser Comitten - , var dog som Tælling
at jeg havde været betrukket at være for dem.

De under sig og mig. I under dem
Læser med Læser som er for dem som
en Bedømme for Fremtidens Existens.

De fleste af vor Kammerater og
Borgere og er vist med Læserne
Læser at de med, som ud af Fremtiden

Vi har ikke haft dem, men med det
højeste af Dommerskab de efterkommer
gledet det ved i Sommer paa Nordens
sige Hæder, hvor ved den har selv vor
Forsvar og Fjenden, thi det var, og af disse
Kunstværker, men og mere for hver
af de gear.

Hvis vi ender mellem os og i den vil
j siges det rimeligt (saa da, hvis de
gitter, da hold om Sagen og om den
anden med mig,) at de gear samme Vej.

I den samme Tid naar Kædet for
Lige for sig at den Domskab ved at
sig: "Hark paa, Williamson og vort Arbej-
medlen, som Aand for sig og som
Re^{ve} færdig for os!"

J indser nu det komplet kær-
selv. Den Yngel af Rødsviden
de var og af sine det som den
har den for sig. - J
kommer de som mere.

J venter at komme i København i Marts
gentagende Midten af November. Er der
noget Tid? Lad mig vide hvor du er
i dette Efterskær, j' længes meget til
at se den igen - besigt den igen
gjerne i Carroen.

Det skal være og du to meget
godt. Pjasken. J' længes efter den
alt!

Den Venlige Vagns